

РЕШЕНИЕ

№ 9023

гр. София, 18.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 23.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенова, като разгледа дело номер **143** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалният кодекс/АПК/ във вр. с чл.233 ал.6 от Закона за съдебната власт.

Образувано е по жалба вх.№ 46075/21.12.2023г. по описа на АССГ, от И. В. П. от [населено място], чрез адв.С. М. с адрес за призоваване – [населено място], [улица], ап.3 срещу Заповед № РД-04-957/29.11.2023г. на Административния ръководител на Софийска градска прокуратура, с която е разпоредено да не се изплаща допълнително трудово възнаграждение И. В. П. – прокурор при СГП, поради наличието на неприключило дисциплинарно производство по пр. адм.№ 635/2023г. по описа на СГП – до приключване на същото.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е немотивирана и незаконосъобразна, като издадена в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Излага аргументи, че с издаване на оспорената заповед са нарушени принципи на Конституцията и Закона за съдебната власт, свързани с независимостта на съдебната власт – чл.117 ал.2 от Конституцията и чл.218-221 от ЗСВ. Индивидуалният административен акт противоречи на принципа на пропорционалност. Моли оспореният административен акт да бъде отменен .

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява, представлява се от адв. М., който поддържа подадената жалба. Моли същата да бъде уважена. Претендира разноски по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – административният ръководител на Софийска Градска прокуратура, представя писмен отговор, в който оспорва жалбата. В съдебно заседание не се явява, представлява се от прокурор Н., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки. Не претендира разноси. Софийска Градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят И. П. заема длъжността прокурор в Софийска Градска прокуратура.

Със Заповед № РД-04- 552/27.07.2023 г. на градския прокурор, във връзка с получени доклади след изпълнението на разпореденото със Заповед № № 09- 47/22.06.2023г. на г-н Б. С. - и.ф. главен прокурор на Република България, заведени по преписка адм. № 635/2023г. по описа на СГП, е образувано дисциплинарно производство срещу И. В. П. - прокурор в Софийска градска прокуратура за извършени действия или бездействия, които неоправдано забавят производството - дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 307, ал. 3, т. 2 от Закона за съдебната власт.

С решение по т. 52.1 от протокол № 34/23.11.2023 г. Пленума на ВСС е дал съгласие административните ръководители на органите на съдебната власт да упражнят правомощията си на основание чл. 7, във връзка с чл. 9 от Правилата на ВСС за определяне и изплащане на средства за допълнително трудово възнаграждение (приети е решение на Пленума на ВСС по Протокол № 29/22.11.2018 г., изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 13/13.06.2019 г., изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по Протокол №28/21.11.2019 г., изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 18/12.05.2022 г.).

С решение по т. 52.2. от горепосочения протокол, Пленума на ВСС е упълномощил комисия „Бюджет и финанси“ да определи размера на средствата за лицата по чл. 7, ал. 2 от ПОИСДТВ.

С решение по т. 2.1 от протокол № 34/23.11.2023 г., комисия „Бюджет и финанси“ на административните ръководители на органите на съдебната власт е указано, че размерът на сумите на платежните нареждания във връзка е решение по т. 52 от протокол № 34/23.11.2023 г. на Пленума на Висшия съдебен съвет, следва да бъде в рамките на до 1,6 от основна заплата /с включено възнаграждение за ранг/.

Със Заповед РД-04-945/28.11.2023 г. на градския прокурор е разпредено да се изплатят еднократно средства за допълнително трудово възнаграждение за постигнати резултати по конкретни задачи на магистратите и съдебните служители в Софийска градска прокуратура в размер до 1,6 основна заплата / с включено възнаграждение за ранг/, при спазване на чл. 9, ал. 2, по реда на чл. 5 от Правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения и съобразно предложения от заместник-градските прокурори, завеждащ СО-СГП и съдебния администратор.

На 29.11.2023г. е издадена оспорената Заповед № РД-04-957 на Административния ръководител на Софийска Градска прокуратура, с която е разпоредено да не се изплаща допълнително трудово възнаграждение на прокурор И. П., поради наличието на неприключило дисциплинарно производство по пр.адм.№ 635/2023г. по описа на СГП – до приключване на същото.

Със Заповед № РД-04-972/04.12.2023г. на Административния ръководител на СГП по отношение на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ за дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.307 ал.3 т.2 от Закона за съдебната власт. Препис от заповедта и дисциплинарната преписка адм.№ 635/2023г. по описа на СГП са изпратени на Прокурорската колегия на ВСС в изпълнение на разпоредбата на чл.314 ал.3 от ЗСВ.

С Решение на Прокурорската колегия, изпълняваща функции на Висш Прокурорски съвет, проведено на 24.04.2024г. на основание чл.314 ал.4 от ЗСВ е потвърдено наложеното със Заповед № РД-04-972/04.12.2023г. на административния ръководител на СГП дисциплинарно наказание „забележка“ на И. В. П. – прокурор в Софийска градска прокуратура./видно от публикувания на електронната страница -vss.justice.bg на ВСС протокол № 171/24.04.2024г./

Решението на Прокурорската колегия на ВСС не влязло в сила и по твърдения на адв.М. е обжалвано по съдебен ред пред ВАС.

В хода на съдебното производство са приети приложените по административната преписка, писмени доказателства. Изискана е информация от Прокурорската колегия, изпълняваща функции на Висш прокурорски съвет

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Оспореният акт е връчен на жалбоподателя на 08.12.2023г. /лист 6 от делото./ Жалбата адресирана до АССГ е депозирана на 21.12.2023г. т.е. същата е подадена в преклузивния 14-дневен срок съгласно разпоредбата на чл. 149 ал.1 от АПК

Жалбата изхожда от страна, имаща правен интерес от оспорването, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество. С акта пряко се засягат правата и законните интереси на оспорвания, което обуславя и правния интерес на последния от обжалването му. Налице е индивидуален административен акт, представляващ волеизявлението на административен ръководител на орган на съдебната власт, овластен с конкретно правомощие по силата на Решение по т.52 от Протокол № 34/23.11.2023г. на Пленума на ВСС във връзка с чл.233 ал.6 от ЗСВ, в резултат от упражняването, на което пряко се засягат правата и законните интереси на съответния магистрат - жалбоподател, което обуславя и правния интерес на последния от оспорване на заповедта на административния ръководител. Упражняването на правомощието за определяне на допълнителни възнаграждения е от позицията на ръководен административен орган, поради което обжалваната заповед попада в дефиницията на [чл. 21, ал. 1 от АПК](#).

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 10 от ЗСВ Пленумът на ВСС определя възнагражденията на съдиите, прокурорите и следователите, като с разпоредбата на чл. 233, ал. 6 от ЗСВ е предвидена възможност Висшият съдебен съвет да определя допълнително възнаграждение на съдия, прокурор или следовател, въз основа на степента на натовареност на съответния орган на съдебната власт.

С Решение на Пленума на ВСС са приети Правилата на ВСС за определяне и изплащане на средства за допълнително трудово възнаграждение /приети с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 29/22.11.2018 г., изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 13/13.06.2019 г., изм. и доп. с решение на Пленума

на ВСС по Протокол № 28/21.11.2019 г. изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по Протокол №18/12.05.2022г. , изм. И доп. С решение на пленума на ВСС по протокол № 35/30.11.2023г. / оповестени и публично достъпни на електронния адрес на ВСС – vss.justice.bg в раздел нормативни актове на ВСС – Вътрешни правила

С Решение по т.52.1 от Протокол 34/23.11.2023г./ публично достъпен на <http://www.vss.justice.bg/> Пленумът на ВСС дава съгласие административните ръководители на органите на съдебната власт да упражнят правомощията си на основание чл.7 във връзка с чл.9 от ПОИСДТВ/приети с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 29/22.11.2018 г., изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 13/13.06.2019 г., изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по Протокол № 28/21.11.2019 г. изм. и доп. с решение на Пленума на ВСС по Протокол №18/12.05.2022г. ,

Размерът на средствата е в рамките на утвърдените бюджети по § 01-00 „Заплати и възнаграждения на персонала, нает по трудови правоотношения“ на ЕБК за 2023 г.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган -административният ръководител на Софийска Градска прокуратура, съобразно правомощията му по чл. 140, ал. 1, т. 1 от ЗСВ и цитираното решение на Пленума на ВСС от 23.11.2023г.

Именно Градският прокурор е компетентен при упражняване на ръководните си функции, във връзка с решение по т. 52 на Пленума на ВСС по Протокол № 34/23.11.2023 г. и съгласно чл.7 ал.1 т.7.1 от Правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения да разпорежи да се изплати или да не бъде изплатено допълнително трудово възнаграждение.

По отношение на формата на индивидуалния административен акт е приложима разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото в ЗСВ не се съдържат специални правила. Заповедта отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като същата е мотивирана –изложени са фактически и правни основания за издаването ѝ, а това е императивно изискване за нейната законосъобразност. Неоснователни са направените възражения в писмените бележки за липса на мотиви в оспорения акт.

При издаване на акта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Противно на твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, съдът приема, че административният орган е изяснил всички факти и обстоятелства преди издаване на административния акт, като в същия е посочена заповедта за образуване на дисциплинарно производство по отношение на жалбоподателя.

Жалбоподателят е уведомен надлежно за образуването спрямо него дисциплинарно производство, като му е връчена препис от Заповед № РД-04-552/24.07.2023г. на дата 27.07.2023г. и му е предоставена възможност в срок до 25.08.2023г. да депозиращ писмено становище.

Оспореният акт е постановен в съответствие с материално –правните разпоредби на ЗСВ и в съответствие са Правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения /ПОИСДТВ/.

Правилата за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, приети от Пленума на Висшия съдебен съвет, са вътрешен акт, който урежда реда, начина и източниците на средства за изплащане на допълнителни трудови възнаграждения за постигнати резултати. При наличие на финансови средства магистратите могат да бъдат стимулирани при наличие на постигнати резултати - текущо, за годината, по конкретни задачи и други.

Съгласно чл. 5, ал. 2 от ПОИСДТВ, не се изплаща допълнително възнаграждение на магистрат и съдебен служител в случаите на:

1. влязла в сила присъда, с която е наложено наказание „лишаване от свобода“ за умишлено престъпление;
2. влязло в сила решение за налагане на дисциплинарно наказание;
3. подаване на оставка от магистрат или молба за освобождаване от съдебен служител, при образувано срещу тях дисциплинарно производство е предложено за налагане на наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“;
4. привличане към наказателна отговорност на магистрат или съдебен служител за извършено умишлено престъпление от общ характер до приключване на наказателното производство;
5. получена от магистрата при последното му атестиране положителна комплексна оценка „задоволителна“ или комплексна оценка „отрицателна“;
6. получена от съдебния служител при последното му годишно атестиране задоволителна или слаба оценка;
7. при висящо дисциплинарно производство - до приключване на производството. Безспорно е, че спрямо жалбоподателят има образувано и висящо дисциплинарно производство, което към момента на издаване на оспорения административен акт не е приключило.

В съответствие с правилата и съобразявайки обстоятелството, че спрямо жалбоподателят е налице висящо дисциплинарно производство, ответникът е разпоредил да не се изплаща допълнително трудово възнаграждение за 2023г. на прокурор П..

При образувано дисциплинарно производство по отношение на магистрат, за да се откаже изплащане на допълнително възнаграждение на основание чл. 5, ал. 2 от Правилата, следва това дисциплинарно производство да е образувано за поведение на магистрата, което е осъществено през периода, за който се преценява дали се дължи допълнително възнаграждение.

Трайна е съдебната практика, че различно тълкуване на това правило би довело до неоснователно лишаване на магистрата от правото му да получи допълнително възнаграждение за период от време, през който обективно е постигнал високи резултати. Целта на допълнителното възнаграждение е да се стимулира и възнагради целенасоченото и последователно добросъвестно изпълнение на служебните задължения на магистрата, което е довело до високи резултати в качеството и количеството на неговата работа, а лишаването от такова възнаграждение само поради образуването на дисциплинарно производство против този магистрат за действия или бездействия, които не са осъществени през релевантния период, би означавало магистратът да бъде лишен от допълнителни финансови средства за резултатите от неговата работа/ за поведение, което не е осъществено през периода, за който се прави преценка на резултатите от работата му. След като в случая дисциплинарното производство спрямо жалбоподателя касае и нарушения /конкретно посочени в справка - становище за извършена проверка по адм.№ 635/2023г. изготвена от назначената от Градския прокурор комисия – лист 47-73 от делото/ констатирани бездействия по досъдебни производства, продължили и през 2023г. и дисциплинарното производство не е приключило до датата на постановяване на процесната заповед на 29.11.2023 г., то съдът приема, че в условията на обвързана компетентност административният ръководител е бил длъжен да приложи чл. 5, ал. 2,

т. 7 от Правилата и да не определя допълнително трудово възнаграждение на прокурор П. за 2023 г.

В тази връзка са неоснователни аргументите, изложени в жалбата, че са нарушени правата на жалбоподателя на допълнително трудово възнаграждение, тъй като същият е лишен от него преди да му е наложено дисциплинарно наказание, тъй като неизпълнение на служебните задъжения може да бъде установено само с влязло в сила решение на компетентния орган.

Изрично в чл. 5 ал.3/нова, съгласно Решение на Пленума на ВСС по пр.№ 18 от 12.05.2022г./ от Правилата, е предвидена хипотезата, при която в случаите по ал.2 т.7 след приключване на дисциплинарното производство с влязъл в сила акт, с който не е наложено дисциплинарно наказание, на лицата по чл.2 се изплаща допълнително възнаграждение за периода от образуване до приключване на производството. Средствата за допълнително възнаграждение се начисляват и изплащат в рамките на бюджета на съответния орган на съдената власт, одобрен за календарната година, в която е приключило производството с влязъл в сила окончателен акт, като съответният административен ръководител следва да се произнесе в 14-дневен срок от узнаването.

Предвид това в случай, че дисциплинарното производство на жалбоподателя приключи с влязъл в сила акт, с който не е наложено дисциплинарно наказание, същият има право да получи дължимото му допълнително възнаграждение за периода, през който е бил лишен от него. Ето защо, противно на твърденията на адв.М., цитираните правила за определяне и изплащане на средства за допълнителни трудови възнаграждения, приети от ВСС не противоречат на конституционни разпоредби и на разпоредбите на ЗСВ.

Съдът счита, че оспорената заповед съответства и на целта на закона, въз основа на който се издава, доколкото очевидно в нея е съобразен факта на образуване и неприключило дисциплинарно производство, както и факта, че неизплащането на допълнително трудово възнаграждение не е наказание за магистрата. Допълнителното трудово възнаграждение се различава от гарантираното възнаграждение за положен труд в изпълнение на заеманата длъжност. Получаването на допълнително възнаграждение от магистратите и съдебните служители по реда на Правилата не е безусловно, а е обвързано с постигнати резултати през годината, каквито са и целите на определянето и изплащане на допълнително трудово възнаграждение. Едновременно с това обаче, за определянето му се изисква и отсъствие на обективните пречки по чл. 5, ал. 2 от Правилата.

В обобщение на всичко изложено до тук, настоящият състав приема, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма - чл.59 ал.1 от АПК, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалния закон и неговата цел.

При този изход на спора, съгласно чл.143 ал.3 от АПК разноски се дължат на ответника, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. В. П. от [населено място], чрез адв.С. М. с адрес за призоваване – [населено място], [улица], ап.3 срещу Заповед № РД-04-957/29.11.2023г. на Административния ръководител на Софийска градска прокуратура, с която е разпоредено да не се изплаща допълнително трудово възнаграждение И. В. П. – прокурор при СГП, поради наличието на неприключило дисциплинарно производство по пр. адм.№ 635/2023г. по описа на СГП – до приключване на същото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: